

בש"פ 2669/15 - אנטון פרל נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
בש"פ 2669/15

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: אנטון פרל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
בתיק מ"ת 31001-03-15 שניתנה ביום 13.4.2015
על ידי כבוד השופטת ד' שריזלי

בשם העורר: עו"ד זוהר ברזילי
בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת ד' שריזלי) מיום 13.4.2015 במ"ת 31001-03-15, בגדרה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

1. נגד העורר הוגש ביום 15.3.2015 כתב אישום המייחס לו עבירות של הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ג) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1971 (להלן: הפקודה); חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 10(א) לפקודה; ונהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התשל"ל-1970.

2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 7.3.2015, לאחר ששהה בפארק בחולון ושתה אלכוהול עם חברים, העורר, אשר לעולם לא החזיק ברישיון נהיגה, הסיע את אחיו, את מקסים בוטקי ז"ל (להלן: המנוח), ואת נטליה מירגורודסקי (להלן: נטליה) למועדון בתל אביב. הרכב שבו נסע העורר היה בבעלות מעבדו, והוא נהג לנהוג בו יום-יום מזה שישה חודשים לצרכי עבודה. סמוך לשעה 01:40, העורר נסע בכביש 20 איילון צפון במהירות של בין 100-120 קמ"ש, סטה שמאלה ופגע במעקה הבטון בצד שמאל של הכביש. בעקבות כך, איבד העורר שליטה על הרכב, פגע במעקה נוסף, והרכב התהפך והתלקח. עוברי אורח סייעו להוציא את העורר מהרכב, והוא נמלט מהמקום ביחד עם אחיו, כאשר הוא

מותיר את המנוח ואת נטליה פצועים במקום מבלי להזעיק עזרה. המנוח, אשר הועף מהרכב מאחר ולא היה חגור בחגורת בטיחות, הובא סמוך לשעה 02:12 לבית חולים כאשר הוא סובל משברים מרובים בגולגולת, חבלות ראש עם דימום מהאוזניים, בטן תפוחה, כוויות, שברים, ושפשופים. המנוח הוכנס לחדר ניתוח ומותו נקבע בשעה 03:30. בהמשך, במרחק של כקילומטר ממקום התאונה, העורר ואחיו נעצרו לאחר שהמשטרה סרקה את האזור. בדמו של העורר נמצא אלכוהול בריכוז 88 מ"ג.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד העורר, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, כשלטענת המשיבה קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר של מסוכנות. בנוסף נטען כי מתקיימת עילת מעצר שעניינה חשש להימלטות מאימת הדין ושיבוש הליכי משפט. לבקשת ב"כ העורר, העורר נשלח לסקירת שירות המבחן על-מנת לבחון את מידת מסוכנותו ואת האפשרות להעבירו לחלופת מעצר. קצינת המבחן מצא כי בלטו בעורר גורמי סיכון שהתבטאו בדפוסי חשיבה שולית, ובקושי לבחון את צרכי הזולת בנפרד מצרכיו הוא. חלופת המעצר שהוצעה נמצאה בלתי-הולמת. נמצא כי בקשתו להשתלב בטיפול גמילה מאלכוהול לא נשענה על מוטיבציה פנימית, ולא הייתה מלווה במצוקה משמעותית נוכח התמכרות לאלכוהול. על-כן לא באה קצינת המבחן בהמלצה לשחרור.

בית משפט קמא קבע כי העבירות המיוחסות לעורר מעידות כי העורר מהווה סכנה לשלום הציבור ובטחונו, וכי "הוא בבחינת שור מועד בנהיגה ללא רישיון". בנוסף בית המשפט קבע כי קיים בסיס ראייתי מוצק למדי לגבי העבירות המיוחסות לעורר. לאחר שערך איזון בין זכותו הבסיסית של המשיב לבין אינטרס הציבור, הגיע בית המשפט למסקנה כי מסוכנותו של המשיב היא ברף חמור וגבוהה וכי קיים סיכון ממשי להישנות ההתנהגות הפוגעת. על כן, בית המשפט הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

על כך נסב הערר שלפנינו.

4. העורר חולק על התקיימותן של ראיות לכאורה בעבירת הריגה. לטענתו, קיים סיכוי כי העורר יורשע בסופו של יום בעבירה של גרם מוות ברשלנות, ובהקשר זה הצביע על כך שכתב האישום אינו כולל עבירה של נהיגה בשכרות. באשר לחלופת המעצר, העורר מעלה סדרה ארוכה של טענות, וביניהן: כי טעה בית המשפט שלא ייחס משקל ראוי לחוות-דעתו של עו"ס נועם אלון, מומחה בתחום ההתמכרות, אשר המליץ לשחררו בתנאים טיפוליים ומעצר בית; כי לעורר אין הרשעות קודמות; כי יש ליתן משקל לכך שהעורר הוא סטודנט בקורס מחשבים לתכנות במכללת רמת גן; כי העורר עצמו בטרואמה מהאירוע, באשר גרם למות חברו הטוב והוא עצמו נפצע בצורה קשה; וכי ניתן לסמוך על אמו וסבו כי יפקחו על העורר.

5. אקדים ואומר כי אני רואה להידרש למישור הראיות לכאורה, ואצא מנקודת הנחה כי יש בחומר הראיות כדי להרשיע את המבקש בכל העבירות המיוחסות לו.

אכן, נהיגה ללא רישיון תקופה כה ארוכה, נטיה לטיפה המרה, התוצאה הקטלנית בצירוף הסתלקותו של העורר מן המקום, מלמדות על מסוכנות לכאורה. עם זאת, בהתחשב בגילו הצעיר של העורר; בעברו הנקי (למעט אי הרשעה בהיותו קטין בעבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון); בהתחשב בעובדה כי הוא עצמו נפצע בתאונה והוא מתייסר על כך שגרם למותו של חברו - בהתחשב בכל אלה, אני סבור כי יש מקום להותיר את העורר במעצר משך חודשים

עמוד 2

רבים עד שמשפטו יסתיים. את מסוכנותו של העורר לציבור, שיכולה להתבטא בנהיגה ללא רשיון, ניתן להקחות בחלופת מעצר (לשחרור נאשמים לחלופת מעצר בעבירות הריגה, נסיעה בשכרות והפקרה ראו והשוו בש"פ 8708/06 מדינת ישראל נ' כדור (26.10.2006); בש"פ 6751/10 גמליאל נ' מדינת ישראל (21.9.2010)).

לא נעלם מעיני כי שירות המבחן סבר כי חלופת המעצר בבית אמו וסבו של המשיב, אינה חלופה אידיאלית ולכן לא בא בהמלצה על שחרור לחלופת מעצר. ברם, משלא נמצא דופי באמו וסבו של המשיב, ובהתחשב בכך שאחד מתנאי השחרור בשלב זה הוא איזוק אלקטרוני, אני סבור כי ניתן להסתפק בחלופה זו. בא כוח העורר הציע חלופת גמילה ב"אשפוזית", אך בהיעדר המלצה של שירות המבחן לטיפול גמילה, אני רואה לקבל הצעה זו. עם זאת, מאחר שגם מתסקיר שירות המבחן עולה כי קיימת בעיה של אלכוהול, רשאי העורר לפנות לבית משפט קמא על מנת שאפשר לו "חלון" קבוע לצורך שיחות טיפוליות.

6. אשר על כן, ובהמשך ותיקון להחלטתי דהיום, אני מורה על שחרורו של העורר בתנאים הבאים:

(-) התחייבות עצמית וערבות צד ג' של האח, האם והסב בסך 10,000 ₪ כל אחד.

(-) בשלב זה, מעצר בית מלא בדירה ברחוב ששת הימים 11 בת ים בפיקוח של האח והסב יחדיו או האם והסב יחדיו.

(-) אזוק אלקטרוני אשר יוסדר תוך 72 שעות.

(-) הובהר לעורר, כי הפרה של תנאי מעצר הבית שלא לדבר חלילה, על נהיגה ברכב, תוביל למעצרו המידי.

(-) המפקחים נדרשים, בין היתר, לפקח על כך שהעורר לא ישתה אלכוהול.

ניתנה היום, י' באייר התשע"ה (29.4.2015).

ש ו פ ט